

NETISTÄ

Pikkukoulujen kustannukset

Ny vuorostaan kankasalustalaiset messuaa pikkukoulujensa puolesta. Mikäs siinä, nehän on ihan hyviä.

Mutta kunta vois toimittaa kaikille tiedoksi kaksi selkeää laskelmaa, mitä säästää, jos koulu lakkautetaan, ja mitä maksaa, jos sen säilyttää.

Sitten vois kysyä koulun kannattajilta, haluaako ne maksaa sen säilyttämisen hinnat?

wrzatiooppi

TENAVAT TERÄVINÄ

Kolmessa vuorossa

"Äiti, missä sun haba on?" kyseli 10-vuotias poikani. Kun en välittänyt alkaa muskeleita esitelmään, niin sanoin haban nukkuvan. Kuitaus tuli saman tien: "Jaa, sulla on tullu läskit yövuoroon".

-Stina

Tenavien suusta kuultuja viisauksia joka aamu Ajatusten aamiaisessa, jonka kokkina toimii Aitoon vapaa-ajanasukas Juhani Töytäri. Lue lisää ja liity mukaan: www.positiivarit.fi

Löytyykö Laipasta kultaa?

1970-luvulla malminetsintä eli "kulta-aikaa" Suomessa. Innokkaat miehet ja jopa naiset kulkivat metsissä, tutkivat ojanpenkereitä ja tien varsia tavoitteena löytää joko ruosteinen tai muuten erikoinen kivi, jolloin voitaisiin saada viitteitä mahdollisesti uudesta tulevasta kaivoksesta.

Luopioisissa oltiin myös innolla mukana kansannäytteiden keräyksessä. Tästä on osoituksena vuosina 1974–1975 lähetetyt 229 kiviä Etelä-Suomen malminetsintäkilpailuun. Kaikkiaan kiviä lähetettiin eri malmiyhtiöille 1970–80 luvulla on lähetetty lähes tuhat kappaletta.

Luopioisissa järjestettiin ensimmäinen malminetsijöiden koulutustilaisuus 26.4.1974. Tähän Etelä-Suomen malminetsintäkilpailuun liittyen kuntaan valittiin myös ensimmäinen malmiasiamies, jonka tuli hoitaa kilpailun paikalliset järjestelyt. Tähän virkaan nimettiin Victor Peronius. Hänelle myönnettiin oikeus hoitaa työaikana malmiasiamiehen tehtäviä.

Malminetsijöiden koulutuksessa annettiin monipuolista tietoa Luopioisten kallioperästä ja muista

geologisista olosuhteista. Osanottajien tarkasta lukumäärästä ei jälkipolville ole jäänyt tietoa, mutta osallistujia oli useita kymmeniä.

Suomessa on muutaman vuoden aikana perustettu useita uusia kaivoksia ja lupaavia malmiesiintymiä on useita. Monet näistä malmiesiintymistä ovat saaneet alkunsa malminetsinnässä löydetystä kiviä keräilyistä. Nykyajan kaivos voi olla pelkästään kivilouhos, josta malmikivet kuljetetaan rikastettavaksi olemassa olevaan rikastamoon. Tästä esimerkkinä Oriveden kultakaivos ja uusi Huittisten kaivos, joiden malmit rikastetaan Vammalan Stormissa.

Uusia ns. kansannäytteiden kerääjiä tarvitaan, sillä ei kaikkia malmiesiintymiä ole vielä löydetty ja jokainen malmikivi antaa geologille lisää informaatiota missä kiven emäkallio voisi olla.

Luopioisissa on ollut vilkasta malminetsintää yli 30 vuotta sitten. Tällöin on löydetty useita mielenkiintoisia malmikiviä, joista on saatu muun muassa merkittäviä rahapalkintoja malminetsintäkilpailuissa.

Löydettyjen malmikivien joukossa oli myös kultaa sisältäviä kiviä, joten kun kivien kulkusuunta

on Laipasta tänne Kukkiolle päin, voi se kultaakin sisältävän malmin emäkallio löytyä Laipasta.

Luopioisissa järjestetään 21.–22.5. malminetsintäkurssi, jossa GTK:n geologit perehdyttävät malminetsinnän salaisuuksiin, jotka eivät ole mitään salatiedettä, vaan kaikkien, niin naisten kuin miestenkin, helposti omaksuttavissa. Lauantaina on teoriaa ja sunnuntaina retkeilläään Laipassa käytännön töissä. Kurssista tiedotetaan lisää myöhemmin.

Vuoden 1982 kilpailuun lähetettyjen kiviä näytteiden määrä osoitti, että malminetsintäinnostus alkoi hiipua. Vanhat kokeneet "malmikivikonkarit" olivat poissa, ja uudella sukupolvella ei ollut sitä intoa ja tulisieluisuutta, jota tarvitaan kun kuva-innollisesti etsitään neulaa heinäsuovasta. Ehkä vielä tulevaisuudessa Luopioisissakin nousee uusi "kultakuume", ja innokkaat malminetsintäjät kulkevat metsissä uuden sukupolven digitaalisten mittalaitteiden kanssa etsien sitä "oikeaa emäkalliota". Näin kirjoitettiin 30 vuotta sitten.

Toivottavasti nyt uusi kipinä sytyttää uuden "kultakuumeen" tähän meidänkin sukupolveen.

Terve Talo -messuilla sata näytteilleasettajaa

Aitoossa ensi viikonloppuna järjestettävillä Terve Talo -messuilla on mukana noin sata näytteilleasettajaa.

Messut avaa lauantaina 14.5. kello 11 arkkitehti Bruno Erat. Hän pitää kello 11.30 avajaisluennon, jonka aiheena on "Luonnon ehdoilla – vähemmällä enemmän!".

Kaksipäiväiset messut esittelevät kestävää ja ekologista rakentamista ja asumista. Tapahtuma tarjoaa tietoa uudis- ja korjausrakentamiseen sekä ekologiseen asumiseen, eri rakenteista ja materiaaleista, nykyaikaisesta puulämmityksestä, eri

energiamuodoista, terveestä sisäilmasta, homevaurioiden välttämisestä, jäteveden käsittelystä ja kestävästä elämäntavasta.

Messujen neuvontapisteissä voi keskustella arkkitehtien, tulisijamestareiden, nuohoojien, asunisterveysasiantuntijoiden ja rakennusperinteen osaajien kanssa omista rakennus- tai korjaussuunnitelmista.

Messujen yhteydessä järjestetään luentoja ja paneelikeskusteluja. Bruno Eratin lisäksi kuullaan muun muassa Juha Kuismaa ("Saako maalle enää rakentaa" lauantaina kello 12.45) ja Heikki

Hyytiäistä ("Luonnonmukaista puulämmitystä" sunnuntaina kello 11).

Noiin vartin mittaisissa tietoisuuksissa kuullaan muun muassa jätevesimääräyksistä, kompostikäymälöistä, painovoimaisesta ilmanvaihdosta, fengshui -talosta, savitaloista, puutaloista ja yhteisöllisestä asumisesta.

Terve Talo -messut järjestää Luonnonmukaisen rakentamisen keskus Luomura ry:n. Portit avataan sekä lauantaina että sunnuntaina kello 10. Lauantaina messuosastoja voi kierrellä kello 17 saakka, sunnuntaina portit suljetaan tuntia aiemmin.

OMASTA KOULUSTA MAAILMALLE

Pälkäneen yhteiskoulun entiset oppilaat kertovat omasta elämästään ja suhteestaan entiseen kouluunsa. Miten koulu vaikutti elämään ja uravalintaan? Oliko jokin oppiaine tai opettaja merkitsevä tulevaisuuden kannalta? Mikä oli mieleenpainuvinta kouluvuosissa?

Leirintäalueelta matkailuun

Erja Heikkilä (o.s. Helminen) Pälkäneen yhteiskoulussa 1967–1975

Koulun jälkeen:

Matkailuvirkailija 1976. Myynnin, markkinoinnin ja johtamisen opiskelua työn ohessa, mm. johtamistaidon erikoisammattitutkinto. Ura matkailun ja turismin alalla. Työpaikat mm. Aurinkomatkat, Matkarengas, Silja Line. Nyt markkinointijohtajana Matka-Vekka Oy:ssä. Kotipaikka Tampere, työpaikka Helsinki, kotoisin Pälkäneen Onkkaalasta.

Ammatinvalinta:

– Lukioaikani tein kesät kesätöitä Kostianvirran leirintäalueella, aloitin 16-vuotiaana. Ja heti kun sain vähän rahaa kasaan, lähdin reppuni ja ystäväni kanssa interreilaamaan. Veri veti tien päälle – matkailu ja turismi alkoivat jo silloin tuntua vahvasti omalta tulevaisuuden alaltani.
– Ylioppilaksi päästyäni pyrin matkailualan koulutukseen, johon muun muassa leirintäalueella tehdyt kesätöet kävivät mainiosti vaadituksi harjoitteluksi. Opiskeluvaihtoehtoja ei silloin ollut montakaan tarjolla ja pääsin Turun Matkailuopistoon, josta valmistuin matkailuvirkailijaksi.
– Aloitin matkatoimistotyöt Tampereella ja olin usean matkatoimiston palveluksessa vuoden-pari kerrallaan, kunnes 'valkoiset laivat' saapuivat Tampereelle vuonna 1980. Monet saattavat muistaa vieläkin palkitun markkinointikampanjan, missä uusista Silvia Regina ja Finlandia-laivoista

Kuubassa kuvattu Erja Heikkilä matkustelee mielellään myös vapaa-aikanaan. Nykyisin vapaa-aikaa hallitsevat isovanhemmuus ja hiekkalaatikkoleikit.

tehdyt suuret laivankuvat seisovat keskustorin liikennevaloissa. Aloitin silloin Silja Linen palveluksessa ja teinkin sitten pitkän uran eli yli 20 vuotta varustamon palveluksessa. Olin muun muassa myynti- ja markkinointijohtajana vastaten yritys-, ryhmä- ja matkatoimistomyynnistä.

– Tallinkin ostettua Siljan ehdin olla vielä jonkin aikaa Tallink Silja Oy:n palveluksessa yritysmyynnissä myynti- ja markkinointijohtajana. Helsingistä tuli työpaikkani, kun olin vuoden verran pikalaivayhtiö Superseacat Oy:n myyntijohtajana.
– Matka-Vekka, jolla on Suomen laajin eli 27 toimiston toimistoverkko, on ollut työpaikkani jo reilun kahden ja puolen vuoden ajan. Vastaan markkinoinnista sekä tuotannosta, mikä tarkoittaa että tuotamme itse monipuolisia matkapaketteja vaikkapa kylpylälomalle, Disneylandiin, Etelä-Afrikkaan tai Karibialle.
– Olen aina pitänyt työstäni ja olen toiveamattisani, on kiva myydä tuotetta joka on kaikille mieluista. Lomat, unelmat, elämykset – sehän kaikki on pelkkää positiivishenkistä. Vaikka liitettiin tähän alaan haasteellinenkin puoli. Mat-

kailuala on kovin haavoittuvainen, ajatellaanpa vaikka taannoista tuhakkriisiä tai muita luonnonmullistuksia, joista on selvittävä keksimällä uusia matkavaihtoehtoja asiakkaille.

Jäi haaveeksi:

– Pikkutyttönä toivoin päätyväni näyttelijäksi. Kävin säännöllisesti näytelmäkerhossa ja suoritin Tampereen yliopistossa puhetekniikan kurssin. Haave kuitenkin jäi, kun matkailu vei mennessään.

Lempiaine:

– Suosikkiaineeni oli äidinkieli. Anssi Vehmaan ohjauksessa kehityin kirjallisesti kovastikin ja mieltymykseni lukemiseen kumpuaa kouluvuosilta. Olin perushyvä englannin ja ruotsin kielissä. Työelämässä olen tietysti tarvinnut kieliä kovastikin ja työ on opettanut lisää. Ensin opin ruotsin Siljalla, kun esimerkiksi piti tehdä liiketoiminnan 'verksamhetsplan' ja omistajanvaihdoksen jälkeen vaihdettiin englantiin ja tehtiin 'action plan'.

Koulun merkitys:

– Arvostan kouluikäisten opettajieni ammattitaitoa ja ennen kaikkea kärsivällisyyttä. Emme varmaankaan aina olleet helppoja oppilaita. Meitä opetettiin kuitenkin lämmöllä. Vaikka rehtori Erkki Kahra oli joskus hieman ankaraakin tekemisistämme, niin se kyllä tapahtui aina aiheesta.

– Koulu oli pieni ja joustava. Ja myös tasa-puolinen, sillä kaikilla oli mahdollisuus päästä eteenpäin, jos sitä halusi. Uskoisin, että pienen paikkakunnan koulun suurin merkitys tuleekin sen historiasta ja perimästä, koulu on osa koti-seutuamme ja siten se on kotikoulu.

Terttu Tuominen

Haastateltu on Pälkäneen yhteiskoulun ja lukion kiltta ry:n jäsen. Jäseneksi voivat liittyä koulun entiset ja nykyiset oppilaat sekä henkilökunta. Liity Kilttaan internet-sivulla <http://pykkilta.nettisivu.org>

